

/ Держ. біотехнол. ун-т; уклад.: В. І. Іванов, О. І. Алфьоров, В. Б. Савченко, О. А. Свіргун – Харків : [б. в.], 2024. – 12с.

4. Савченко В.Б., Свіргун О.А., Некрасов М.О., Прогнозування залишкового ресурсу з використанням статистичного моделювання. Технічний прогрес в АПВ : матеріали міжнарод. наук.-практ. конф. (м. Харків, 21 травня 2024 р.). Харків : ДБТУ, 2024. С. 388-390.

5. Савченко В.Б., Свіргун О.А., Іванов В.І., Концевич О.А., Шевченко І.В. Використання методів статистичного моделювання при прогнозуванні надійності ведучих мостів. Технічний сервіс агропромислового лісового та транспортного комплексів. 2018. №13. С. 248-252

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ ВИШІВСЬКОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Сагачко Ю.М., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет
ORCID: <https://orcid.org/my-orcid?orcid=0000-0002-0168-266X>
E-mail: Sahachkojuluha@gmail.com

Цифровізація освітнього процесу є одним із ключових викликів сучасного вищого навчального закладу, оскільки вона відповідає глобальним тенденціям розвитку технологій і суспільства. Університети сьогодні адаптуються до стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), що змінюють підходи до навчання, комунікації та управління. У цьому контексті цифровізація сприяє автоматизації адміністративних процесів, покращенню доступу до освітніх послуг, персоналізації навчання та підвищенню ефективності взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу. Водночас, цифрові інструменти допомагають вирішувати проблеми, пов'язані з масштабільністю вищої освіти, збільшенням обсягів даних та необхідністю забезпечення прозорості й доступності освіти.

Однак впровадження цифрових технологій несе не лише перспективи, але й виклики. таким чином, постає питання

адаптації викладачів і здобувачів до нових форматів навчання, забезпечення рівного доступу до цифрових ресурсів та захисту даних. Крім того, цифровізація вимагає значних фінансових та організаційних ресурсів, що може бути проблемою для деяких вишів. У цьому контексті дослідження цифровізації освітнього процесу стає актуальним інструментом для ідентифікації можливостей, подолання бар'єрів та визначення найкращих практик ефективного адміністрування у сфері вищої освіти.

Запровадження цифрових інструментів і платформ у вищій освіті революціонізувало спосіб навчання здобувачів і взаємодію з матеріалами курсу. Завдяки онлайн-ресурсам, віртуальним класам і мультимедійному вмісту здобувачі тепер мають доступ до великої кількості інформації під рукою. Цей зсув у бік цифровізації не тільки покращив досвід навчання, але також відкрив нові шляхи для співпраці та досліджень. Оскільки вищі навчальні заклади переходять на цифрові технології, адміністратори університетів стикаються з кількома проблемами. Одним із головних питань є забезпечення того, щоб усі викладачі та здобувачі володіли необхідними навичками для ефективної навігації цифровими інструментами, що відображається у Наказі Міністерства освіти і науки України від 10.12.2021р. № 1340 «Про затвердження Типової програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників з розвитку цифрової компетентності» [1]. Крім того, існує потреба інвестувати в інфраструктуру та навчання для підтримки інтеграції технологій у навчальну програм. І як зазначає В. Ю. Арешонкова про перехід до цифрових технологій, що передбачає «не лише кількісне накопичення технічних засобів, а зміну цілей, пріоритетів, корпоративної ідеології, організаційних принципів і підходів, структури закладу тощо» [2].

Щоб подолати виклики, пов'язані з цифровізацією, адміністратори університетів повинні прийняти стратегічні підходи. Це включає в себе проведення ретельних навчальних занять для викладачів і співробітників, інвестиції в найсучаснішу технологічну інфраструктуру та сприяння культурі інновацій і адаптації в установі. Слідкуючи за технологічними досягненнями та впроваджуючи їх у навчальний процес, університети можуть діяти на випередженні та надавати

здобувачам передовий досвід навчання. Однією з ключових переваг цифровізації в освіті є можливість збирати й аналізувати великі обсяги даних. Відстежуючи успішність здобувачів, рівень залученості та результати навчання, адміністратори університетів можуть отримати цінну інформацію, яка допоможе прийняти рішення та покращити загальний досвід навчання. Використання інструментів аналізу даних може допомогти визначити сфери, які потрібно вдосконалити, і адаптувати освітні програми відповідно до різноманітних потреб здобувачів.

Одним із викликів цифровізації в освіті є забезпечення рівного доступу всіх здобувачів до онлайн-ресурсів і платформ. Адміністратори університетів повинні вживати активних заходів, щоб цифрові інструменти були доступними для здобувачів з обмеженими можливостями. Віддаючи пріоритет інклюзивності та різноманітності, заклади можуть створити більш справедливе середовище навчання для всіх здобувачів.

Підсумовуючи, цифровізація освітнього процесу створює як виклики, так і можливості для адміністраторів університетів. Впроваджуючи технологічні досягнення, інвестуючи в навчання та інфраструктуру та віддаючи пріоритет інклюзивності, вищі навчальні заклади можуть успішно пройти процес цифрової трансформації та надати здобувачам передовий досвід навчання. Вкрай важливо, щоб адміністратори університетів залишалися проактивними та інноваційними у своєму підході до цифровізації, щоб забезпечити постійний успіх і актуальність своїх закладів у освітньому середовищі, що постійно змінюється.

Бібліографічний список:

1. Наказ МОН України «Про затвердження Типової програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників з розвитку цифрової компетентності». 2021. URL: <https://mon.gov.ua/ua/npa/pro-zatverdzhennyatipovoyi-programi-pidvishennya-kvalifikaciyi-pedagogichnih-pracivnikiv-z-rozvitkucifrovoyi-kompetentnosti>

2. Арешонков В. Ю. Цифровізація вищої освіти: виклики та відповіді. Вісник НАПН України. 2020. № 2 (2). С. 1-6.